

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ rozpatrywane znaki są do siebie podobne pod względem wizualnym i fonetycznym, a towary i usługi oznaczone tymi znakami są identyczne; naruszenie art. 8 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ używanie zgłoszonego znaku towarowego może wprowadzać w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2008 r. — Edward William Batchelor przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-250/08)

(2008/C 209/113)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Edward William Batchelor (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: F. Young, Solicitor, A. Barav, Barrister, D. Reymond, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności dorozumianej negatywnej decyzji Komisji Europejskiej, wywiedzionej z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, wydanej w dniu 9 kwietnia 2008 r. oraz jej wyraźnie negatywnej decyzji z 16 maja 2008 r. wydanej w przedmiocie wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów, złożonego na postawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga o stwierdzenia nieważności wniesiona na podstawie art. 230 WE jest skierowana przeciwko dorozumianej negatywnej decyzji Komisji z dnia 9 kwietnia 2008 r. i wyraźnej decyzji Komisji z dnia 16 maja 2008 r., wydanej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, w której pozwana oddaliła wniosek skarżącego o udzielenie dostępu do dokumentów dotyczących notyfikacji środków podjętych na podstawie art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady (EWG) w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i

administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej.

Skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 253 WE i art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001, a zatem jest nieważna ze względu na poważne naruszenie proceduralne, w szczególności brak dostatecznego uzasadnienia decyzji odmowy dostępu do wnioskowanych dokumentów. Skarżący twierdzi następnie, że odmawiając dostępu do wnioskowanych dokumentów zaskarżona decyzja narusza art. 255 WE i art. 1 a oraz art. 3, art. 4 ust. 1–6 rozporządzenia nr 1049/2001. W szczególności skarżący utrzymuje, że zaskarżona decyzja narusza rozporządzenia nr 1049/2001, w zakresie w jakim stoi na stanowisku, że wyjątki z art. 4 ust. 3 akapit drugi i art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie tego rozporządzenia znajdują zastosowanie, i wreszcie, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 6 rozporządzenia 1049/2001, w zakresie w jakim nie uzasadnia ona odmowy udzielenia częściowego dostępu do wnioskowanych dokumentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, str. 43).

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2008 r. — Tipik przeciwko Komisji

(Sprawa T-252/08)

(2008/C 209/114)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tipik Communication Agency SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: E. Gillet, L. Levi i C. Dubois, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, z nieznaną datą, na mocy której odrzucono ofertę złożoną przez skarżącą w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego na usługi dotyczącego w szczególności strony internetowej EUROPA (PO/2007-31/C2);

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z nieznaną datą, na mocy której udzielono rzeczzonego zamówienia konsorcjum reprezentowanemu przez spółkę *European Service Networ*;

— zasądzenie od pozwanej odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżącą w wyniku przyjęcia tych sprzecznych z prawem decyzji, wynoszącą 5 063 773,29 EUR, wraz z odsetkami za zwłokę biegnącymi od daty ogłoszenia przez Sąd wyroku do dnia rzeczywistej zapłaty. Wysokość stawki odsetek za zwłokę powinna być obliczona według stawki rocznej równej stawce ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, powiększonej o 3 punkty;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji, na mocy której odrzuciono jej ofertę złożoną w ramach procedury przetargowej na zamówienie zatytułowane „Komunikacja za pośrednictwem portalu EUROPA (oficjalnej witryny internetowej UE) oraz innych produktów informacyjnych i komunikacyjnych w wersji drukowanej i online zarządzanych przez Dyрекcję Generalną ds. Komunikacji Komisji Europejskiej — pomoc redakcyjna, graficzna, techniczna i tłumaczeniowa w projektowaniu, tworzeniu i utrzymaniu” (Dz.U. 2007, S 193-234221) jak też decyzję o udzieleniu zamówienia konsorcjum reprezentowanemu przez European Service Network. Skarżąca żąda ponadto odszkodowania za szkodę, jaką miałyby ponieść w wyniku błędów popełnionych przez Komisję.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi przede wszystkim, że Komisja powinna wykluczyć konsorcjum reprezentowane przez European Service Network z postępowania w sprawie udzielenia zamówienia, w zakresie w jakim w odniesieniu do jednego z członków tego konsorcjum stwierdzony został istotny brak wywiązania się ze zobowiązań umownych w ramach zamówienia przeznaczonego dla służb Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich (OPOCE), podobnych do zobowiązań będących przedmiotem omawianego zamówienia.

Ponadto skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przy badaniu oferty złożonej przez konsorcjum reprezentowane przez European Service Network przyznając mu taką samą ocenę jak skarżącej, chociaż Komisja nie mogła być w żadnym razie pewna co do możliwości dostarczenia przez wskazane konsorcjum zadawalających w tej kwestii rozwiązań technicznych.

Skarżąca twierdzi, że te nieprawidłowości mogą pociągać za sobą odpowiedzialność Komisji, gdyż po pierwsze, popełniła ona błąd, a po drugie, naruszyła w poważnym zakresie i oczywisty sposób granice wyznaczające jej swobodne uznanie.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2008 r. — Montero Padilla przeciwko OHIM — Padilla Requena (JOSE PADILLA)

(Sprawa T-255/08)

(2008/C 209/115)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Eugenia Montero Padilla (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci G. Aguilhouette Gandasegui i P. Linde Puelles)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: José María Padilla Requena

Żądania strony skarżącej

stwierdzenie nieważności decyzji OHIM z dnia 1 marca 2008 r. i odrzucenie wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego „JOSE PADILLA” dla klas 9, 25 i 41.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: José María Padilla Requena

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „JOSE PADILLA” (zgłoszenie nr 2.844.066) zgłoszony dla towarów i usług z klas 9, 25 i 41 Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Hiszpański słowny znak towarowy „JOSE PADILLA” zarejestrowany dla towarów i usług z klasy 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 4 i 7 ust. 1 lit. a), b), c) i f) oraz art. 8 ust. 1 i 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.